

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 40/05
30.03.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Јованке Кажих и Луције Драгојловић, чланова већа, у парници тужиоца АА чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог "ББ", ради признања стваралаштва, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Крагујевцу П. 9/02 од 30.11.2004. године, у седници одржаној дана 30.3.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и потврђује пресуда Окружног суда у Крагујевцу П. 9/02 од 30.11.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Крагујевцу П. 9/02 од 30.11.2004. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је стекао право стваралаштва у облику техничког унапређења, под називом "ВВ" што је тужени дужан да призна и омогући тужиоцу остваривање права по основу овог вида стваралаштва. Такође је одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Против наведене пресуде Окружног суда у Крагујевцу тужилац је благовремено изјавио жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу чл. 365. ЗПП, Врховни суд је нашао да жалба није основана.

У проведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. ЗПП-а на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Током поступка је утврђено да је тужиоцу као раднику туженог по решењу директора туженог од 27.10.2000. године прихваћен и признат предлог стваралаштва "ВВ", као корисно решење. Такође је утврђено да су се по предлогу стваралаштва тужиоца постојећи резервоари расхладне течности из аутомобила "ГГ" прилагодили и уградили у аутомобиле марке "ДД", које измене су извршене искључиво према цртежима и техничкој документацији стручне службе туженог.

Према налазу вештака стваралаштво тужиоца нема нов степен инвентивности и не представља новину у односу на већ постојећа решења, обзиром да је тужилац искористио постојеће техничко решење односно постојеће експанзионе посуде из возила марке "ГГ". Стога је нижестепени суд закључио да предлог стваралаштва тужиоца по својим карактеристикама и примењивости представља корисно решење а не виши облик стваралаштва техничко унапређење.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио материјално право када је одбио као неоснован тужбени захтев за утврђење да је тужилац стекао право стваралаштва у облику техничког унапређења.

Неосновано се жалбом указује на погрешну примену материјалног права обзиром на испуњеност законских услова за техничко унапређење.

Наиме, вештачењем је утврђено да је тужилац својим предлогом стваралаштва искористио постојеће експанзионе посуде за возило "ГГ" односно постојеће техничко решење за примену на новом возилу. Стога облик стваралаштва тужиоца не испуњава основне услове који су прописани за постојање техничког унапређења а то су новост и инвентивност. Наиме, новост и инвентивност у односу на рутински рад у предузећу као и корисност за послодавца, су основни услови без којих нема техничко унапређења. Непостојање било ког од ових услова стваралаштву не даје облик техничког унапређења. У конкретном случају како је предлог стваралаштва тужиоца обзиром да је користио већ познато техничко решење новим начином примене, извршеном унификацијом производње, са становишта доприноса аутора у насталом облику стваралаштва сходно чл. 109. у вези чл. 6. и 9. Закона о патентима, и по оцени Врховног суда према степену новости и инвентивности нема карактер техничког унапређења.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу чл. 368. ЗПП-а, одлучио као у изреци.

На основу одредбе чл. 491. ст. 1. ЗПП ("Службени гласник РС2, бр. 125/04, који је ступио на снагу

23.2.2005. године), Врховни суд је одлучујући о жалби тужиоца применио одредбе ЗПП, које су важиле до ступања на снагу наведеног Закона.

Председник већа-судија,

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

сд